

ſtworjenju naſch ſ cžlowiskimaj rukomaj natwarjeny mały Boži dom debiła, ſo by tón ſamý naſz tak na Knjefowu kraſnoſć ſonkach na polach a we hajach zyłe žiwje do- pomnił, a ſo býchu ſaſzo Bože ſkutki we ſtworjenju a pólne žohnowanje naſz nawabiłe, temu Knjefej we jeho ſwiatnizym džakownym khěrluſch ſanjeſcz. Bóh počaſuje naſz we ſwojim ſłówje na ſzwoje ſkutki we ſtworjenju, a kraſnoſć ſtworjenja preduje nam imjeno wschehomózneho a mudreho Boha we njebjeſzach. Hacž runjež teho dla žnjowym ſwajedzeni, kiž płodam ſemje a czelnej potrjebje płaczi, ſo njehodzi druhim zyrlwinym ſwajedzenjam pschirunacz, kotrež nam wsche Božu kraſnu pomož we duchownym žiwjenju bliſko pschinjeſzu, dha tón ſamý tola we zyłe ſnuteſkomym ſwjaſku ſ kſchesczijanskej pobóžnoſczu ſteji, kotrež niž jenož duchowne, ale tež czelne wopſchija, a Boha ſnaje, kiž njeje jenož dufche, ale tež czěla ſastarać. Teho dla je naſch Knjef a ſbóžnik naſz proſzycz wucził: „Naſch wschedny khlěb daj nam dženſa.“ A fa naſz to ſłówko płaczi: „Wſchitko je wasche“, wſchitko manu ſ džakowanjom k ſebi brac̄ a wscho do ſwětla Božeho ſłówka ſtajecz a psches nje ſwjeczicž. My pač pschi Boh ſe ſtworjenju ſtejo njewostanjem, ně my džeržimy ſo tež Boha we duchownym žiwjenju, kaž je ſo nam we ſwojim ſłówje ſjewił. Kunje psches to ſtupi Bóh we ſtworjenju ſa naſz do praweho ſwětla, a my wjeſzelimy ſo jeho czim bóle, czim wěſcziſche nam je, ſo ſo wón ſa czělo a dufchu, ſa naſchego zyłeho cžlowjeka uanajlěpje ſtara, a ſmy tak psched ſazpiwanjom pač czelneho pač duchowneho žiwjenja wobarnowani. S nowa je Bóh ſemju wopýtał a cžlowisku prózu ſ płodami žohnował, a hdvž tež lětža njeiſu jeho ſtopu tak ſ tucžnoſczu kapače kaž druhé lěta, wón tola njeje naſche džělo njeſapłacžene wostajił, a wón budže tež we tutym lěcze wjedžicž ludži a ſkót naſyńcowacž. Duž pschikhadžejmū psched jeho woblicžo ſe ſradowanjom. — To ſłówko, na kotrež ſwoju daliſchu nutrnoſcz ſałožimy, uamaka ſo napisane poła

Ezech. 3, 22—24.

„Tam pschiindže ruka teho Knjefa na mni, a wón „džesche ſe mni: Stan, dži na polo, tam čzui ja ſ tobu „rycžecž. A ja stanuč a džech won na polo, a hlaj, tam „ſtejesche kraſnoſć teho Knjefa, runje ta kraſnoſć, kotrež